

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 2. Methodus à Racematoribus defenditur, ab Inquisitione Toletana
damnatur; deque Gallica Methodi versione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

ET INFELIX CONCORDIA. 53

Methodi praconium. Nolo virum viro conferre, nec illud jam dico, quod jam ante me observarunt alii, non singulis Gummarianae Methodi apicibus ipsum Laurentium suis in libris subscribere; hoc dico ridiculè ad alienam domum ornandam adhibetur is, qui domi suae habet, quod purget.

§. 2.

METHODUS A RACEMATORTIBUS defenditur, ab Inquisitione Toletana damnatur; deque Gallica Methodi versione.

DUM alii calamos, ut vidimus, in recentem Methodum acuebant, verbis eam pupugit in suis lectionibus Erud. D. du Bois, & si gravitatem vulnorum ex eorundem cruciatu & dolore metiri liceat, non levia certè inflicta sunt vulnera, quorum is fuit dolor, qui in furorem propè excreverit: nec levis is furor fuit, qui in tot calumnias foras prorupit; nec brevis, qui tribus hebdomadibus tenuit. Ignoscant mihi Racematores si duriusculo furoris verbo sim usus, poterit ea ipsa vox non parum eorum causae consulere, quae ad obtinendam facilius veniam faciat: quae enim in sano & sibi praesente convicia non feramus etiam rogati, in furente ultro excusamus:
G 3 sic

fic neque mirabimur, qui mentis satis compotes ipsi non erant, tam alienum à mente Catholica de libro Gabriëliano; quale supra audivimus, iudicium protulisse.

Neque mirere, Lector, iterum me hujus pseudo-conciliabuli meminisse, suus est enim hic, & proprius Racematoriæ factionis locus; quando in gratiam Methodi congregata, & pro ea pertinacius quam honestius non interrupto certamine tribus hebdomalibus pugnavit.

Laudavit illa Methodum, & meram, putamque *S. Caroli* doctrinam esse definivit, sed ut scias quam sit in definiendo infallibilis Lovaniensis hæc Synodus, repete memoriâ, quam de Morali Gabriëliana sententiam tulerit, dum eam ex Evangelio JESU CHRISTI haustam esse Synodaliter pronunciavit: ego certè has Methodo laudes non invideo, sunt enim bene Catholici, qui ad Toletanas Romanasque condemnationes præjudicium esse putant, à Racematoria Congregatione nimium laudari.

Et jam dudum me vocat Toletana Inquisitio, non minus in Methodum, quam in Moralem Gabriëlianam severa Judex; & ego in hunc locum bipartitæ censuræ partem ultimam servavi: quotquot Magistri vestri Eximii Gumhari Methodum sequimini, quâ par est reverentiâ, Commissarios Inquisitores Apostolicos audite.

Nos los Inquisidores Apostolicos ... mandamos
se recojan y prohiban del todo los Libros
y Papeles siguientes:

VN Libro in Octavo coyo titulo es : Specimina, &c.
Otro Libro en Octavo qui se intitula : Methodus
remittendi & retinendi peccata &c. Auctore Gummaro
Huyghens, Lyrano S. Th. Doctore in Academia Lova-
niensi, Lovanii typis Hieronymi Nempæi 1674. por con-
tener proposiciones condenadas de Iansenio, temerarias, y
doctrina, que puede retraer à los Fieles del Sacramento de
Pœnitentia, y à los Confessores de que le administran: por
tanto mandamos &c. Datum Toleti 28. Augusti 1681.
subsignatum erat ab Inquisitoribus, & sigillatum Sigillo
S. Officii.

At furdis lugubre canebat Hispania: ita, congestis un-
dequaque & in Methodum laudibus, & in Toletanos
Patres dicteris, geminas simpliciorum aures oppleverant
Bajo-Janseniani & obstiparant. Sed de his superiori ca-
pite latius, ad quod Lectorem remitto. Fuit enim hæc
plaga D. Gummaro ita cum P. Gabriëlis communis, ut
uno uterque telo vulneratus, iisdem uterque suo vulnere
mederi herbis, & communibus sumptibus voluerit.

Confidentior tamen D. Gummarus in Hispaniæ Inqui-
sitionem

sitionem surrexit, & injuriosum, primo Thesibus suis, deinde compendio impertinens assuit: sed bene; vindicavit laesum honorem, & pro sui Regis Inquisitione stetit in nuperis Thesibus *D. Nicolaus du Bois* Collegii Regii Praeses aliquanto magis Regius, quam Collegii Pontificii Praeses *Gummarus* Pontificus est.

Quid interim Phaëtonte nostro? an non Phoebeo ex axe, in quo eum, ut vidimus *D. Van Viane* tam gloriose collocavit, non quidem in Eridanum, ut ille in fabulis, sed in Tagum cecidisse videri potest; addat suum fulmen Roma, nec erit Phaëtontei fati pars ulla, quam ipse non subierit: & tendit quidem jam dudum supplices ad caelum manus nimio Janseniani rigoris & amoris Bajani aestu exsiccata propè, & arida terra nostra Belgica; & poterit fortè moveri Roma, & compescere ignibus ignes: certè non est, quod sibi plaudat, & multa polliceatur *D. Gummarus*, quod suâ Methodo indemni fulminata sit Moralis Gabriëliana, quæ & turbarum minus in Belgio excitavit, & uno post methodum anno ferius nata est; non est hic tam constans rerum ordo, ut circumscripta æqualibus terminis vita omnibus fluat, & citius adeo nati perire citius debeant: nec insolens id esse video inter fratres, ut junioris funus senior efferat, non minus ipse tamen postea moriturus.

Nec dubium, quin hæc Toletana Censura Gallicam etiam Methodi Gummarianæ versionem feriat, non in
idioma,

idioma, sed in doctrinam sententia lata est, nec amica
 adeò Hispanis lingua est Gallica, ut hinc commendatio-
 nis aliquid aut patrocinii sperare possent Propositiones in
 Jansenio condemnatae, temerariae, &c. heus tu autem
D. Gummare, obsecro, quid liber tuus foeminea facit
 in manu? quid mulierculis cum *Methodo remittendi &*
retinendi peccata? nere illæ discant, & humili, pro
 sexu simplicitate sua piè peccata confiteri. Nolo tamen
 hic ego iterum periculosam muliercularum mentionem
 pluribus protrahere, scio quam aegrè, quam non sine
 aliqua Adversariorum nota, nec levi nimia familiaritatis
 suspicione superiori capite me inde extricarim: quam-
 quam in gratiam *D. Gummari* dicendum videretur aliquid:
 audio enim eum præcipuo quodam apud eas in pretio præ-
 reliquis haberi, &, ut non omnibus data sunt omnia,
 singulari præditum dexteritate in virginum potissimum
 conscientis dirigendis. Nota jam pridem est Lovanii
 Familia, in quam Monialium instar communiter victuræ
 non pauca foeminae associatae sunt, vulgus Marollas vocat.
 Huic Familiae & Confessarius est *D. Gummarius*, & Pater,
 & Tutor: & credo harum potissimum desiderio consu-
 luisse, quisquis ille fuit, qui à *Gummaro* conductus in-
 utili sanè & noxio labore Methodum in linguam Galli-
 cam transtulit: noverant illæ scilicet jam ante famâ
 opusculum, & ut avidè appeterent, & stultè deperirent,
 satis erat esse Gummarianum, & novo fortè egebant libro

spirituali religiosæ fœminæ. Ut ut est hac quoque parte similis est Morali Gabriëlianæ, nec satis Ordinis in sua Bibliotheca amans erit, qui alterum ab altero sejungat, nisi fortasse medium interponat librum de frequenti Communionem, unde uterque magna sui parte depromptus est; sic ut non male etiam Parisianis typis prodeat Gallica Methodus, quando iis etiam excusus est liber Gallicus, quem in Epitomen ipsa Methodus contraxit. Cæterum nolim Parisiis nasci, & condemnari in Hispania.

§. 3.

*THEOLOGIÆ COMPENDIUM,
aliaque Theses.*

Non habet hæctenus *D. Gummarus* publicam in Scholis Academicis lectionem, saltem suo nomine: nam alienas quidem supplere vices ita frequenter audio, ut, alternas propè cum Principali suo Eximio *D. Francisco van Viane* lectiones dividens, Professor publicus credi possit: & sanè periculosas merces publicè qui vendit, suo id faciat, an alieno nomine, parùm fortasse ad rei summam, ad periculum certè nihil interest.

Habet tamen suam quoque domi suæ in Collegio Pontificio, cui præest, suarum mercium officinam, tantâ accurrentium undequaque emptorum frequentia, ut nihil
fit